

Tak trochu jiná

Markéta Konvičková

Prstoklad snů vyťukal rázně noc nádherných vášní a je to zvlášť
ní
že já nechci spát a radši se toulám tmou odnikud nikam a už si
zvykám

možná jsem trochu jiná
ta co hlavně chce zázemí a tebe tu právem mít
prostě tak trochu jiná
hvězda na nebi co zářit může dál!

Blízko nás jsou ústa tvá a přítel čas mě stále brání
ty krásy krás co láska má se víc než snáz spodivem teď sklání a
ž k nám!

Prstoklad snů, akordy sdílné zas v tónech mě svádí a vše tak pá
dí
a zatajím dech a tenhle boj s přírodou já nechci prohrát a tak
řeknu dobrá!

možná jsem trochu jiná
ta co hlavně chce zázemí a tebe tu právem mít
prostě tak trochu jiná
hvězda na nebi co zářit může dál!

Blízko nás jsou ústa tvá a přítel čas mě stále brání
ty krásy krás co láska má se víc než snáz spodivem teď sklání a
ž k nám!

Ptáš se proč jen mám chuť stále čekat
proč vzdát se nehodlám a vždy řeknu promiň
já věřím že přijdou dny kdy se to zlomí
až nám karty vyjdou tak pak se to doví ten právě můj!

Blízko nás jsou ústa tvá a přítel čas mě stále brání
ty krásy krás co láska má se víc než snáz spodivem teď sklání a
ž k nám!

Blízko nás jsou teď ústa tvá
krásy krás ty jenom co láska má
jen ty co láska má...!